

Jan Řepka slavil padesátku!

Napsal uživatel Slávka-vy-
Pondělí, 16 Leden 2012 20:07

Ten bulvární a zavádějící titulek jsem si nemohla odpustit, takže se omlouvám. Jenže proč se omlouvat, když je to nakonec pravda? Pořad Open Mic si ve středu 4. ledna 2012 připsal padesátý večer a jeho (původně) spoluautorem, dnes hlavním pořadatelem a většinou i účastníkem je právě **Jan Řepka**. Slavili ale všichni, co do Kavárny POTRVÁ přišli, respektive, co se tam vešli. Prý nás byla stovka! Věřím tomu.

Prozřetelně jsem vyjela o dost dřív a jen díky tomu stihla ještě ukořistit židli pod levou reprobednou. Ta ohrožovala po zbytek večera moji hlavu, jakmile jsem ji rychleji zvedla. Kolem mě se prodíral každý, kdo mířil na pódium (couvnout se židlí už nebylo kam), na krku mi visely oba foťáky (odložit je nebylo kam), takže mě bolelo za krkem a psát si poznámky jako jindy jsem nemohla ani náhodou. Jenže program večera mi všechno vynahradil, byly to bezmála čtyři hodiny narvané k prasknutí zážitky a muzikou, stejně jako Kavárna POTRVÁ účinkujícími a diváky.

Program byl, vzhledem k jubileu, přesně daný, mikrofon tentokrát nebyl volně k dispozici komukoli z ulice, ale jen vybraným hostům.

Zahajoval písničkář **Marek Vojtěch** se svou harmonikou. Oproti tomu, když jsem ho tu viděla prvně, získal na jistotě a myslím i na divácké oblibě. Sice zase tvrdil, že zrovna dneska utekl od cirkusu, ale myslím, že se s tím už docela dobře vyrovnal.

Pak publicista **Michal Bystrov** zavzpomínal na začátky Open Micu (podrobnosti v [příspěvku](#), který vyšel 11. ledna) a složil poklonu Janu Řepkovi, že bez něj už by ten jeho nápad dávno zapadl. A pak zarecitoval vlastní verše.

Velkým zážitkem bylo následné vystoupení manželů **Tichotových**. Jiří zavzpomínal na začátky S

pirituál kvintetu a na to, jak nechtěně kdysi rozladili Peta Seegera, když mu zpívali americké

spirituály a on jim vytýkal, že se mají věnovat domácí lidové tvorbě. Jazyková bariéra a úcta ke klasikovi nedovolila jeho obdivovatelům vysvětlit mu realitu. Že pro normální lidi v ČSSR nejsou "lidové" soubory umělecké tvořivosti s profesionálními hudebníky i tanečníky nefalšovaným dědictvím předků, k němuž by se rádi hlásili, ale jeho zpolitizovaným znásilněním. Paní Zdena pak úchvatně (taky a cappella) přednesla pár tradicionálů, které už v podání Spirituál kvintetu vlastně zlidověly. A taky jednu jihočeskou lidovku, mollovou, ale s dobrým koncem.

Pak přišla s kytarou **Martina Trchová**. Ta se mi jeví jako velmi půvabná písničkářka s pro mě velmi půvabnými, křehkými obrazy ze života, ať už jsou to momentky z metra, ze Smíchova nebo z Holešovic. Dopřála nám čtyři písničky, vesměs novinky.

Po přestávce představil Jan se svými pomocníky filmeček k výročí Mikráku, ve kterém se objevila řada účinkujících a vůbec lidí, kteří fenomén Open Micu pomáhají rozvíjet. Dokument bude časem ke zhlédnutí i na netu.

Za plátnem se pomalu chystal pravidelný návštěvník Mikráku, básník **Lumír Slabý**. Tentokrát mu jeho verše na kytaru moc pěkně podkresloval sám

Vladimír Merta

, který pak taky přidal pár svých písniček. Prý méně známých, asi proto si vypomáhal texty položenými na obráceném košíku.

I další písničkářka s harmonikou, **Krystyna Skalická**, přednesla novinku, k níž ji inspirovalo posezení v letním parku. Jako kdybych tam seděla s ní. Po přestávce se představil další host, na kterého jsem se těšila už loni v červnu. Francouzský šansoniér

Joel Bros

, který se přiznal na Moravu už asi před 12 lety a mluví dost dobře česky (na Francouze přímo skvěle, ale on byl i diplomatem, což hodně vysvětluje). Joel si s námi připil

červeným vínem na tykání, a abychom si byli blíží, procházel se s mikrofonem po kavárně (naštěstí už pár lidí muselo odejít, takže se vešel) a zpíval svoje šansony v měnících se rytmech, od tanga po cikánské melodie. Střídal náměty milostné (jak se rád miluje se svou ženou) i aktuální politické (je krize, všichni jsou našťvaní, dokonce i Francouzky, protože budou muset jít dělat). Vyznal se taky k obdivu k našim (českým, moravským a slovenským) ženám a k lásce k rodnému kraji Camargue.

A na závěr se opět vzpomínal Pete Seeger. Hlavní "impresário" oslav, Jan Řepka, se sám chopil kytary a s Martinou Trchovou, a za doprovodu kapely Joela Brose a s jeho podporou zpíval "*Řekni, kde ty kytky jsou*". Tím jsme zase na začátku – právě takhle protiválečná píseň, která se za mého dětství docela dost hrála v československém rozhlasu, ve mně tehdy vyvolávala podvědomý, ale silný strach z války... a nějak ve mně ta antipatie zůstala, i když

Jan Řepka slavil padesátku!

Napsal uživatel Slávka-vy-
Pondělí, 16 Leden 2012 20:07

dneska se mi už při jejím poslechu nedělá tak ouzko.

Tak slavně skončil jubilejní 50. večer Open Micu v Kavárně POTRVÁ. A je velmi pravděpodobné, že o něm poreferují i osoby povolanější, vždyť v hledišti byla početná skupina redaktorů FOLKtimu. Já se zatím budu těšit na únorový Mikrák č. 51 (ve středu 1. února), jehož hostem bude René Souček a vystoupí tam taky Honza Donald Jícha. {denvideo <http://www.youtube.com/watch?v=MmzMCf9B6fA>}

{denvideo <http://www.youtube.com/watch?v=Jjff7aD40fk> }